

Sparekassen skal være i Besiddelse af. Jeg tror, at det er et meget vigtigt Punkt, saameget mere, som jeg veed med Vished, at en hel Del af Sparekassestyrelserne endog anse det for urigtigt at erhverve let realisable Papirer, idet man mener, at det kunde føre til Tab for Sparekassen. Ganste vist erkender jeg, at det i Regelen medfører Tab, men jeg tror alligevel, at det er uundværligt for Sparekasserne i Længden. En større Sparekasse vil ikke kunne undgaa, naar den altid skal være sikker paa at kunne tilfredsstille de store Uddrag, som komme i vanskelige Tider, at have let realisable Papirer. Det er min fuldkomne Overbevisning, at, dersom vi i de sidste Aar havde faaet en saadan Krise, som vi havde i 1857, vilde — jeg tør sige det — Halvdelen af de store Sparekasser i Landet have maattet lukke og ikke kunnet tilfredsstille Uddragernes Fordringer. Saa snart man kommer paa det Punkt, at Nationalbanken ikke vil eller ikke kan yde større Laan paa Panteobligationer, og de andre Banker ogsaa sige Nei dertil, vil det være umuligt for en Sparekasse at skaffe Penge. Derfor holder jeg paa, at enhver Sparekasse, som skal anses for at være godt bestyret, maa have let realisable Papirer. Dermed staa ogsaa i Forbindelse, at jeg mener, at man absolut maa holde paa en Reservecapital af 10 pCt. Det er ogsaa af Hensyn til, at det ikke godt kan undgaaes, at der i Livens Løb vil komme Tab af den Art, som jeg nævnte før, at jeg holder paa, at der maa være Penge til at dække det Tab, som muligvis kan opstaa. — Under Nr. 11 har Flertallet i Udvalget foreslaaet, at intet af Bestyrelsens Medlemmer maa blive Kasseens Skyldner. Det er selvfølgelig et Forslag, som jeg fuldkommen gjerne tiltræder, men jeg skal dog henviise, om der her ikke skulde være glemmt, at de heller ikke maa være Kautionsister. Jeg stemmer selvfølgelig for, at ingen Medbestyrer af en Kasse maa faae Laan af Kasseens Midler; det er altsaa naturligt, at Folk, der ere komne til at staa som Bestyrere af en Sparekasse, helst maa være stillede saaledes i økonomisk Henseende, at det ikke kan være nogen Gjenstand for dem netop at faae Laan af denne Sparekasse. Men det er aabenbart langt faelligere, hvis en Bestyrer kunde optrede som Kautionsist med Hensyn til Laan. I saaald man indskrænkede sig til Prioritetslaan, for hvilken der gives reel Sikkerhed, saa var der jo ikke Stort at risikere, men naar en Bestyrer ved blot at skrive sit Navn under som Kautionsist og Selvskyldner kan opnaa Fordele for sig og Andre, saa kan der ganste vist være stor Fare forbunden dermed, og det vil jeg anse for meget uheldigt. — Med Hensyn til Revisorvalget forekommer det mig, at Udvalget er kommet ind paa Noget, som ikke er heldigt. Jeg er ganste enig med Udvalget i, at Valget af Revisorerne ikke paa nogen Maade

maa lægges i Bestyrelsens Hænder. Men naar det tilføies i Parenthes, at Revisionen kan vælges af Stiftere, Interessenter eller Garanter og deslige, frygter jeg for, at det let kan give Anledning til uheldige Forhold. Stifterne ere jo, navnlig ved nye Sparekasser, i Reglen tillige Bestyrelsen, saa det blev vist ikke godt, om det blev staaende, saaledes som det her staaar. Der staaar „Interessenter“, men jeg veed ikke rigtigt, om det efter Udvalgets Mening er det Samme som Indskydere. Der faldt nemlig en Ytring fra den ærede Ordfører, som tydede paa, at der dermed mentes Folk, som paa anden Maade, som Aktionærer, vare interesserede i Kassen. Som Udtrykket staaar der, vilde de fleste forstaa det, som om der menes Indskydere, men det vilde vist være meget uheldigt at lægge Valget af Revisorer i deres Hænder. — Jeg skal endnu kun gjøre en Bemærkning til en Ytring, der faldt fra den ærede Ordfører for Mindretallet. Han mente, at det ikke kunde lade sig gjøre at indføre, hvad Udvalget har foreslaaet, at Revisionen skulde kunne sammenholde hver enkelt Indskyders Konto med selve Regnskabet. Men det er der ikke det Ringeste i Veien for. Skal Revisionen, navnlig en saadan Revision, have Noget at betyde, er det jo en af Hovedtingene, at enhver enkelt Konto for Indstud regnes efter, og at derefter det Resultat, hvormed Kontoen er sluttet, konfereres med den Extrakt, som udbrages af Regnskabet, og som vedlægges som Fortegnelse over, hvad Indskyderne have indstaaende. Det er de Bemærkninger, jeg har troet at burde fremsætte. Da dette er en Sag, som i mange Aar i høi Grad har interesseret mig, maa det være min Undskyldning for, hvad jeg i saa Henseende har fremsørt.

Udgang: Da jeg var et af de Medlemmer, som ved første Behandling tillod mig at ytre Tvivl om, at det var heldigt, at Loven ikke omfattede Banker og Aktieselskaber, skal jeg nu svare et Par Ord paa den ærede Ordførers Spørgsmaal, hvad en Banklov egentlig skulde gaa ud paa. Det forekommer mig dog, at der i saa Henseende er adskillige Ting, som helst maatte være bestemte ved Lov og, forsaavidt jeg kjender Forholdene i vort Naboland, ogsaa ere lovbestemte der og der have virket heldigt. Der er f. Ex. det Punkt, at den Aktiekapital, hvormed man begynder et Foretagende, skal være fuldt indbetalt, inden Foretagendet begynder; der er fremdeles det Punkt, at naar en væsentlig Del af Aktiekapitalen er gaaet tabt, $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{4}$, skulde Aktierne omskrives til det Beløb, som den virkelige Kapital udgjør, og endelig er der det, at man ikke maa udbetale Udbyttet, naar der ikke er noget virkeligt Overskud, idet man jo da har taget Udbyttet ud af Reservecapitalen.